

Dn.

Dn. A

Pro

NU
Uli
Exi
Arg
Qui
audent, Hercu
il curant cenas
am, si forte epu
os met avaritiae
sc placet, proprie
tis fuginnt vita c
ix oculi capiunt
sis si qua datur p
uam varias, pr
latus, in faciem
ersantur q z | thor
siphia revoluta
uid prodesse que
rit vitiæ, cum sint j
omina, qui, missi
qui virtute suâ po

LAURUS PHILOSOPHICA

Quam

PRO-RECTORE MAGNIFICO

V I R O

PLURIMUM REVERENDO, AMPLISSIMO & EXCELLENTISSIMO

Dn. JOHANNE MEISNERO,
SS.Theolog.Doct.& Prof.Publ.

V I R

AMPLISSIMUS & EXCELLENTISSIMUS

Dn. AUGUSTUS BUCHNERUS,

Prof. Publ. Academiæ Senior & p.t. Decanus Collegii Philo-

phici Spectabilis

distribuit

VIRO JUVENI

Peregrinatio atq; Præstantissimo

Dn. ELIAE CONRADI, Dresdâ-Misnico,

In Illustri ad Albim Academia

ANNO C ID I O C LIX.

III. ID. Octobr.

decantata

a

CONSALINIS.

Nuri sacra famæ quot cogit currere ad Indos
Extremos? quot cura rapit per saxa, per ignes
Argenti? Multo quò polleat ære crumena,
Quos non sudores,, quos non sufferre labores
audient, Herculeas vires minitentur ut ipsi.
il curant cænas Bacchoq; ferisq; superbas,
am, si fortè epulis accumbunt, morsus iniquæ
usmet avaritiæ stimulat, vix ulla palato
capacet, properantq; ingratis linquere mensas.
il fuginnt vitæ centena subire pericla.
oculi capiunt nocturno tempore somnum.
is si qua datur parvis pes ulla lucelli,
uam varias, prob, mente vides hos volvere curas,
latus, in faciemq; jacent, quandoq; supini,
ersanturq; thoro: haud aliter quam saxeæ moles,
iphiæ revoluta manu. Sed cura nefanda.
uid prodesse queunt, inhibat queis orbis avarus,
uitiae, cum sint fluxæ? Potiora merentur
omina, qui, missis hismet, meditantur, ad alta
ui virtute suâ possint spirare, brabea

Hæcq; sibi, etas dum distat, quæ serior audit,
Primo congerere, haud quæ temporis ulla vetustas
Ausâ abolere. Favor merito debetur honorq;
Dulcis Amice, tibi, Sophiae & virtutis alumno,
Artibus, haud opibus, quod multum ceseris, ecce
Hæclux cum magno, quæ passus dura laborum,
Fænore compensat, dum cingit tempora laurus,
Quæ frontis doctæ merces, dum dextera splendet
Gemmis atq; auro, dum pansi ipse libellis
Adstas ceu Doctor, sic nactus jura Magistri.
Gaudia quanta creet nobis tua gloria, voce
Imustestatum lœtâ, & clamore sonante:
Felicem juvenem, niveis cui gloria pennis
Plaudit & omnis honos, quem tantâ laude coronant.
Artes! Quis nollet laurumq; decusq; mereri
Sub duce BUCHNERO? nudum sat dicere nomen,
Eoisq; plagiis notum Hesperioq; cubili.
Gratiamur merito penito de corde precati,
Sertaut odoriferæ, quæ sunt tibi tradita, lauri
Commoda mille ferant & gaudiæ tempus in omne.

LAURUS PHILOSOPHICA

Quam

PRO-RECTORE MAGNIFICO

V I R O

PLURIMUM REVERENDO, AMPLISSIMO & EXCELLENTISSIMO

Dn. JOHANN E MEISNER O,

SS.Theolog.Doct.& Prof.Publ.

V I R

AMPLISSIMUS & EXCELLE

Dn. AUGUSTUS F ERUS,

Prof. Publ. Academiæ Senior & p.t.

phici Spe&tabi

distribuit

VIRO JUVEN

Pere&ximio atq, Præsi

Dn. ELIAE CONRAD

In Illustri ad Albin

ANNO c I D 1501

III. ID. Octobr

decantata

a CONSALIN

erior audit,
poris-ulla vetustas
ebetur honorq,
tutis alumno,
tum cesseris, ecce
duralaborum,
mpora laurus,
dexteraspendet
se libellis
ra Magistri.
gloria, voce
mante:
ria pennis
antà laude coronant
cusq, mereri.
Sub auce DUCHNERO: nūcum jat dicere nomen,
Eoisq, plagis notum Hesperiog, cubili.
Gratamur meritò penito de corde precati,
Serta ut odoriferæ, que sunt tibi tradita, lauri
Commoda mille ferant & gaudia tempus in omne.

A
Uris sacra fames quot cogit currere ad Indos
Extremos? quot cura rapit per saxa, per ignes
Argenti? Multo quò polleat ære crumena,
Quos non sudores,, quos non sufferre labores
audient, Hercules vires minitentur ut ipsi.
il curant caenas Bacchoq, ferisq, superbas,
am, si forte epulis accumbunt, morsus inique
osmet avaritiæ stimulat, vix ulla palato
Caplatet, properantq, ingratas linquere mensas.
il fuginnt vita centena subire pericla.
oculi capiunt nocturno tempore somnum.
ssi qua datur parviss pes ulla lucelli,
uam varias, prob, mente vides hos volvere curas,
latus, in faciemq, jacent, quandoq, supini,
ersanturq, thoro: haud aliter quam saxe a moles,
iphiâ revoluta manu. Sed cura nefanda.
uid prodesse queunt, inhibat queis orbis avarus,
virtutæ, cum sint fluxæ? Potiora merentur
omina, qui, missis hismet, meditantur, ad alta
ui virtute suâ possint spirare, brabea